

NÄR KONTAKT

NUMMER 3 1996 Årgång 7

MEDLESMSTIDNING FÖR UFO-VÄST

Pris: 30 kr

HOAGLAND MÖTER UFO-VÄST
UFO'S BAKOM JÄRNRIDÅN
OCH MYCKE' MYCKE' MER INNUTI...

NÄRKONTAKT 3 - ARGÅNG 7

Spännande-intressant-lärorik!

Närkontakt är en tidning för medlemmar och andra intresserade av UFO inom västra Sveriges område, i huvudsak mellan Halmstad och norska gränsen, samt alla mellanliggande platser.

Vill du veta mer?
Vill du arbeta aktivt?
Vill du träffa andra UFO-intresserade?

Redaktionen:

Jörgen Westman och alla ni andra som ser till att det blir en tidning.

Redaktionens adress:

c/o Jörgen Westman
Godhemsfatan 26B
414 68 Göteborg
Tel/fax: 031-12 92 62
Mobil: 0708-789 409
E-mail: west@tripnet.se
URL: <http://www.tripnet.se/home/west/>

UFO-VÄST

Anders Persson
Tel: 031-53 79 85

Tveka inte! Ring oss.

UFO-VÄST är en del av svenska riksorganisationen UFO- Sverige.

Prenumerera även på UFO-Sveriges tidning:

UFO AKTUELLT!

Finns på pressbyråer och välsorterade presscentraler.

O.B.S.

Redaktionen ansvara inte för inskickat material. Publicerat material speglar inte nödvändigtvis redaktionens åsikter och värderingar.

Omslagsbild av Thomas Feiner,
FEINER ARTS

Vallgatan 25-27, 411 16 GBG
Tel/Fax/Modem: 031-711 77 07

Tada!

Hej! Presidentvalet i USA är en fars i sig själv (som vanligt). **Bil "Chubby" Clinton** åker tåg istället för att flyga. Råd för att bli nedskjuten av vapen han själv sålt till tredje världen? Och vad hände med Gene Buck, publicist i Seattle, som ingick i presidentkampanjen och ville "OPEN 'AREA 51' AND EXPOSE ALL UFO SECRET FILES...". Du kan kontakta Gene och fråga honom själv - Gene Buck, P.O. Box 4644, Seattle, WA 98104, USA.

Abduction-författaren och hypnotisören **Budd Hopkins** har släppt en ny bok: *Linda Napolitano Case (Witnessed)*. Och än en gång slås jag av abduction-fenomens dilemma: dom visar aldrig upp ett enda bevis för att stödja sanningshalten i sina påståenden. Hopkins beskriver 2 "agenter" som sett på när Linda blev bortförd, men visar inga som helst bevis, eller framför allt försök, till att bevisa dessa mäns existens, en sak som borde kunna göras. Om han nu har abductees som säger att dom blir bortförda regelbundet vore det inte allt för svårt att placera en person i bil utanför huset och försöka ta bilder av händelsen. Det skulle stödja hans påståenden, men några sådana tankar kan jag inte finna i hans böcker. **Whitley Strieber** har i varje fall sagt att han försökt ett otal gånger att ta bilder av sina "vänner", men aldrig lyckats få det tekniska att fungera. Men på långt håll och av en tredje person kan det kanske vara möjligt?! I sitt senaste tal (MUFON:s årstämma), som Hopkins döpte till "Det sjätte vittnet", efter ett nytt vittne till hur **Linda Napolitano** "flyter" ut genom fönstret på en skyskrapa i New York med hjälp av aliens. Av dom sex påstådda vittnena är två dom tidigare nämnda FBI agenterna "**Dave & Rick**" (som ingen har kunnat spåra), "**kvinnan på Brooklyn Bridge**" och "sjätte vittnet"-**Cathy Turner**, samt FN-mannen **Perez De Cuellar**. Dom två kvinnorna är sedan incidenten (1989) döda enligt Hopkins och Cuellar tillbakavisar att han någonsin varit vittne. Hopkins säger att han har ett erkännande av Cuellar som vittne i ett brev men ingen har fått se det, vad jag vet... Så det enda vittne som är kvar är då Linda själv. UFO Magazine UK rapporterar att Budd och Linda planerar att gifta sig med varandra, men är inte Budd nygift med Carol Rainey? Roswell-forskaren **Kevin Randle** stoppade ut hakan på MUFON:s stämma genom att dra paralleller mellan science-fiction och våran uppfattning av utseendet på ET:s under parollen *Does Pop Culture Affect our Views?* En impopulär inställning bland dom "troende" och eftersom Randle var först ut bland föreläsarna så fick han skäll av en stor del av efterföljande bakom podiet. Lågt i tak eller?

NASA skickade i februari i år ett s.k. NEAR-rymdskepp (Near Earth Asteroid Rendezvous) som ska passera asteroiden Eros 433 i januari 1998. Där ska den stanna ett år i omlopp och studera asteroiden som är i storlek av Manhattan. Richard Hoagland säger sig veta att den verkliga anledningen är att dom ska utföra tester på ljusets hastighet genom att skicka ut en puls som sedan ska emota på jorden och därigenom mäter man ljusets hastighet (hur lång tid det tog att motta den). Sedan skickar man tillbaka pulsen för att registrera om det tar lika lång tid tillbaka. Hoagland menar på att NASA:s forskare har börjat tvivla på att ljusets hastighet inte är konstant enligt Einsteins relativitets teori...

1984 fann geologer en liten potatis-stor sten kallad ALH84001 i Antarktis. Inget konstigt med det, förutom att den kom från Mars (påstår NASA iallafall) och hade en krystalliserad fossil av levande organismer innuti - eller har den?! Nu förstår vi varför NASA ville att vi skulle uppmärksamma fyndet av en bakterie som lever flera hundra meter under Columbia-flodens botten, utan ljus och lever på gaser - dom ville förbereda oss på detta fynd. Men frågetecknen är många och frågan är - vad menar NASA med detta utspel 12 år efter att fyndet gjordes? Och varför har NASA döpt en av Mars kratrar efter nazistiska Thule Society? Konspirationens tankarna accellererar...

Arkeologin är mer kontroversiell än vanligt just nu. Inte nog med att man påstår sig ha hittat *Arken* i Israel, Etiopien och Egypten (hur många kopior finns det?). Nu har Italienska gruppen *Knights Templar* (kvarleva av heliga korståget) visat upp *Den Heliga Graalen*. En liten grön, mossig glas-plunta visades upp av Överhuvudet av Templar Orden - Rocco Zingaro di San Ferdinando. Han menar på att det är hög tid eftersom jorden går mot stora förändringar år 2000. Ingen datering av pluntan är gjord så här är ännu ett overifierat föremål för New Age rörelsen att samlas kring. Undrar om Graham Hancock någonsin kommer att finna dom "hål-rum" under Cheops-pyramiden han pratat om. Hans påstående om att Antarktis var isfritt för 10000-15000 år sedan (stöder detta på Piri Reis-kartan) är rätt befängt och kastar en tveksam skugga över hans uppriktighet v/s *spekulativa* (se inkomstbringande) utspel. En motsatt effekt har kanske Dr. Nick Allen, chef av fine arts vid Sydafrikas Universitet vid Port Elizabeth, avslöjande att den legendariska "svepningen av Turin" (Jesu begravnings-svepning) troligtvis är ett fotografi på tyg (!) Enligt Dr. Allen så fanns all utrustning för denna kemiska process redan på 1300-talet. And the beat goes on...

Innehåll #3 1996

Lösa rykten eller sensationell ny driftmetod i sikte? - sida 4-6

Peru, port till annan dimension? - sida 7

The Varginha Case - sida 8-13

Hoagland och Månformationerna - sida 14-15

Observationer - sida 18

Phobos, Mars mystiska måne - sida 16

ANNONS FÖR KONFERENS

BILD GALLERIET

UFO över den hemliga amerikanska militärbasen Area 51, taget 1995.

Ännu ett UFO över den hemliga amerikanska militärbasen Area 51, taget 1995.

UFO fotograferat över Argentina 1977.

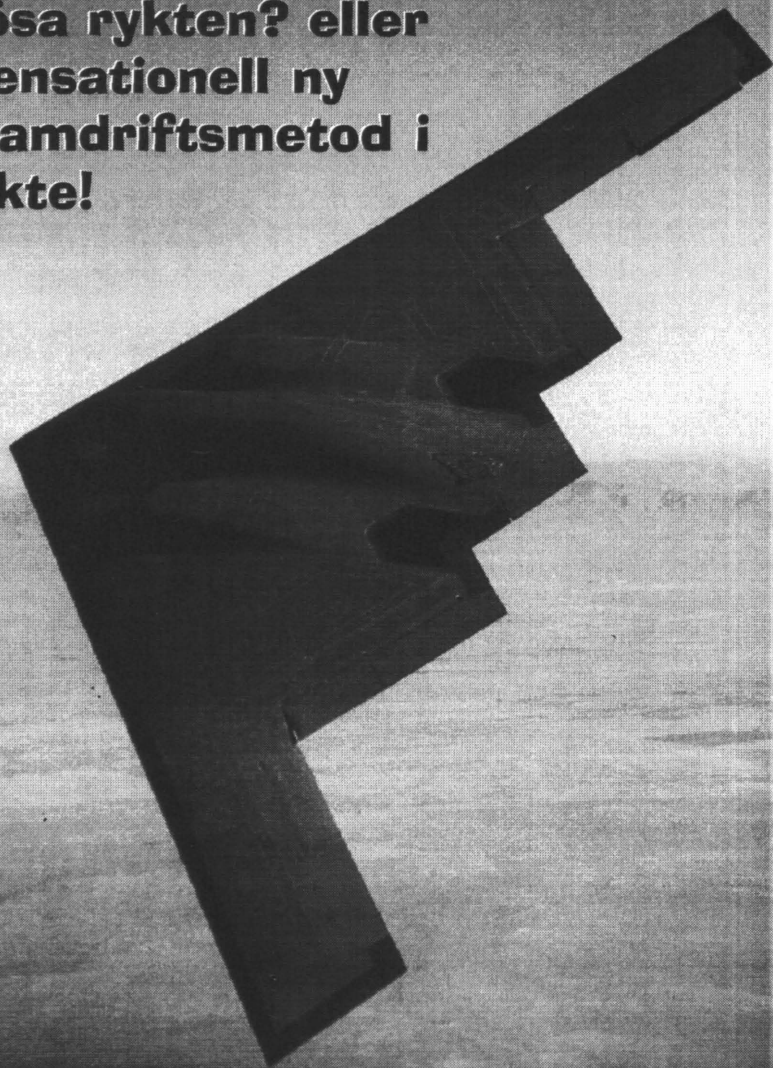

UFO fotograferat över Arkansas, USA, den 17 april 1978.

UFO fotograferat över Barcelona.

Lösa rykten? eller Sensationell ny framdriftsmetod i sikte!

B2 planets yta lär vara täckt av mycket avancerade material bl.a. olika keramer som bl.a. skall absorbera radarvågor.

Det finns i princip tre metoder som hittills dags har stått till buds när det gäller att ta sig fram inom atmosfären, nämligen: Lättare än luft, vingprofilmetoden och reaktionsprincipen. Utanför atmosfären återstår endast den senare metoden. Ett av många problem med reaktionsmetoden är den stora mängd bränsle man måste ta med sig, eftersom metoden bygger på att man hela tiden måste göra sig av med massa. Detta har hittills gjort färder bara inom vårt eget solsystem till extremt kostsamma och näst intill ogenomförliga projekt. Frågan är nu - finns det överhuvudtaget någon annan och bättre metod att tillgå? Följande artikel skall försöka belysa frågan på ett sätt som kanske aldrig har skett förut.

Av Anders Persson

Att söka nya alternativa framdriftsmetoder är förvisso inget nytt på något sätt, historien är full av folk som uppger att dom hittat någon ny (och ofta revolutionerande) metod att driva farkoster med.

Jag fick för en tid sedan ett brev från en Italiensk organisation vid namn ASPS

(Associazione Sviluppo Propulsione Spaziale) som påstod att dom hade hittat en ny alternativ framdriftsmetod. Metoden skulle inte bygga på reaktionsprincipen och sades på allvar kunna bana väg för

kolonisering av rymden. Man ville inte berättat så mycket om hur metoden verkade bara att det handlade om stötkrafters utbredning i olika system. Om jag förstod det hela rätt skulle det handla om att komma förbi massans tröghet. Man fick också veta att metoden använde en elektrisk kraftkälla. Man ville också att man skulle skicka in pengar för att bli medlem och för att i förlängningen finansiera bygget av en farkost till Mars! Vidare så lockades det med att man skulle bli delaktig i ett kommande patent, förutsatt att man var medlem! Bondfångeri? Kanske det...

Flygande vingen

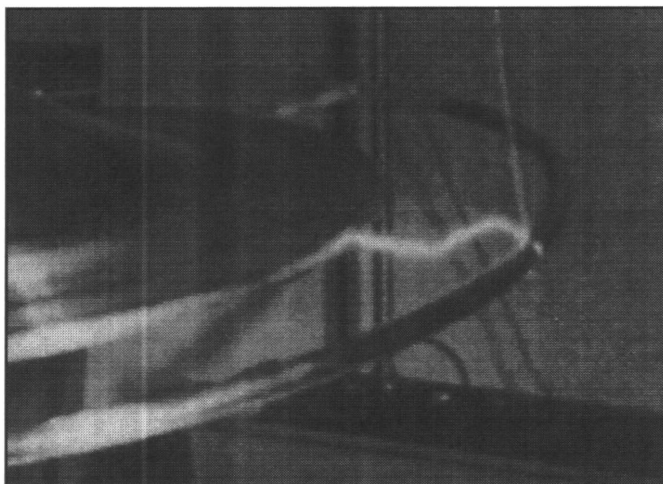
Påståenden om att ett befintligt flygplan skulle använda sig av en ny alternativ metod har jag däremot inte hört talas om. Inte förrän nu! Det utpekade planet skulle vara det extremt dyra plan (över en miljard dollar styck) som går under benämningen B2 eller flygande vingen.

Jag fick för en tid sedan, av en tillfällighet, kontakt med en kille i New Mexico i USA som bl.a. var intresserad av alternativa framdriftsmetoder. Han sände mig en text, skriven av en viss Paul A. LaViolette. Texten innehöll påstående som, om de skulle var sanna, innebär att vi kan stå inför en helt ny teknik att, så att säga, driva farkoster!

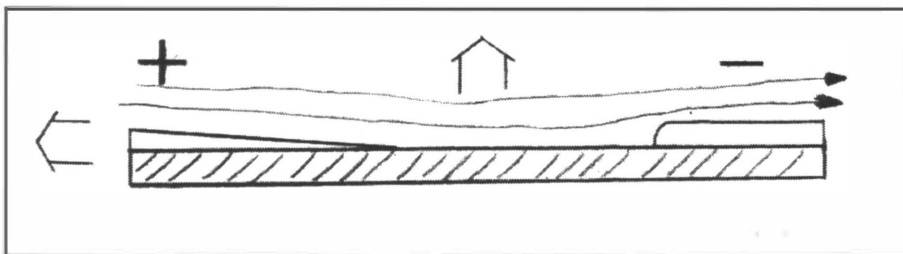
Här följer först en kortfattad sammanfattning av artikeln.

"Redan i mitten på 1920-talet började en viss Townsend Brown med experiment där han laddade en kapacitator med en hög spänning i syfte att erhålla en rörelsefunktion på densamma.

Han hade för ändamålet byggt en kapacitator där det mellan två elektriska plattor fanns ett isolerande skikt med mycket hög dielektricitetskonstant. Kondensatorn laddades med mellan 70000 och 300000 tusen volt och han fick den då att röra sig i riktning av den posi-

1,8 meter stordisk i gravitationstest 1958 av T. Townsend Brown vid Bahnson Company. Bilderna från restaurerad 16mm film.

"tefat" för några människor både från förvaret och näringslivet. När skivan laddades med uppåt 300000 volt flög den runt lokalen med sådan hastighet att saken omedelbart hemligstämplades.

Browns forskning ledde till slutsatsen att de moln av laddade partiklar som omgav dom bågiga plattorna skapade en gravitationskraft riktad mot den positiva polen. När skivan rör sig framåt som respons på sitt egentillverkade gravitationsfält kan man likna det vid att den surfar fram på en gravitationsvåg på samma sätt som en surfare rider på sin våg. Dr. Mason Rose, en kollega till Brown beskrev principen som följer:

"Disken som Brown har tillverkat har varken propeller, jet eller överhuvudtaget rörliga delar. Det skapas en modifierad gravitationsfält runt föremålet självt vilket kan jämföras med att den ständigt löper utför en nedförsbacke. Ungefär som en surfare på en våg. Den skapar sin egen backe i vilken riktning som helst och med valbar lutning".

Passagerare som färdas med ett sådant här skepp påverkas heller inte av några som helst G krafter eller liknande oberoende av hur skarpa svängar och rörelser den tar. Detta p.g.a. att hela skeppet påverkas likformigt av samma kraft. Skeptiker ansåg först att förklaringen var betydligt mindre mystiskt, nämligen att funktionen berodde på att negativt laddade luftmolekyler utövade ett tryck på dom positiva dito som därför trycktes undan.

Brown bevisade emellertid att så inte var fallet genom att utföra ett lyckat experiment i en vakumkammare. Browns projekt levde under många år en anonym tillvaro under skydd av amerikanska försvarets "black projects".

1968 började dock Northrups flygindustrier att intressera sig för metoden, dock mera i syfte att styra luftströmmar på ett mera effektivt sätt längs en flygplansvinge. Syftet skulle vara att få en vinge med mindre luftmotstånd och som dessutom var betydligt tystare.

1981 kontrakterades så Pentagon Northrup Corporation för att arbeta med det superhemliga B2 planet. Northrups tidigare erfarenhet av experiment med att styra luftströmmar med elektrostatiska metoder anses ha varit en avgörande orsak för att få kontraktet. Rykten bland personer som jobbar nära projektet gör nu gällande att planet skulle använda sig av någon slags "antigravitations-teknologi". B2 planets yta lär vara täckt av

mycket avancerade material bl.a. olika keramer som bl.a. skall absorbera radarvågor.

Två anonyma personer som skall vara knutna till projektet skall ha "läckt" ut en del tekniska uppgifter om planets konstruktion. Uppgifterna gör gällande att vingprofilen skulle vara laddad med en elektrisk spänning på uppåt 15 miljoner volt(!). Huvuddelen av dom fyra jetmotorernas effekt skulle gå åt till att generera denna spänning!

Vingen skall även vara indelad i olika sektioner som är elektriskt isolerade från varandra,

detta för att kunna styra effekten. Vingens framkant skulle vara positivt laddat medan jetutblåset skulle vara laddat negativt, detta senare skulle också bidra till att kyla ner avgaserna och

därmed förbättra planets värmesignatur.

En annan extrem egenskap skall vara konstruktionen av flygplanshöljet. Uppgifterna gör gällande att höljet är gjort av en topphemlig radarabsorberande keram där uran skulle ingå! Till saken hör då också att keramer vanligen är mycket bra till att isolera elektriska spänningar och skulle då också vara ett utmärkt mate-

rial för att isolera dom extrema spänningar som skall omge planet".

Uppgifterna i artikeln är svårkontrollerade och tills dess blir uppgifterna egentligen bara en trave påståenden. Men, och det tycker jag är viktigt att säga, uppgifterna innehåller ändå en del substans och föranleder (tycker jag) oss att hålla ett extra öga på detta plan i fortsättningen.

Nu till kommentarerna...

Skulle det verkligen vara möjligt att driva fram någonting bara med hjälp utav elektriska kraffält? Låter inte detta som rent nonsens?

Nja, kanske inte...

Metoden är inte på något sätt okänd och kan tillämpas på åtminstone två sätt.

För det första: Reaktionsprincipen

Man driver helt enkelt fram luft ge-

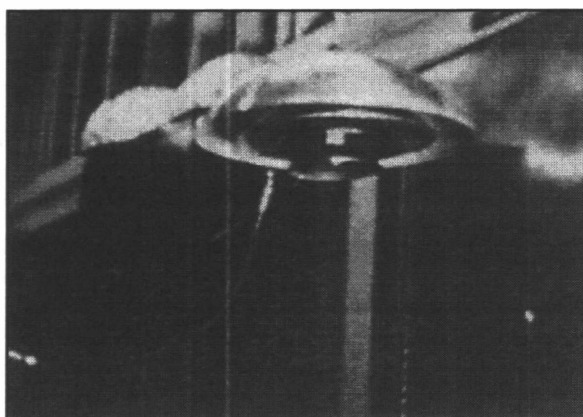
nom sk. spetsurladdning och får på detta viset naturligtvis en motreaktion som driver objektet framåt. Följande figur förklarar metoden.

För det andra: Bernoullis princip

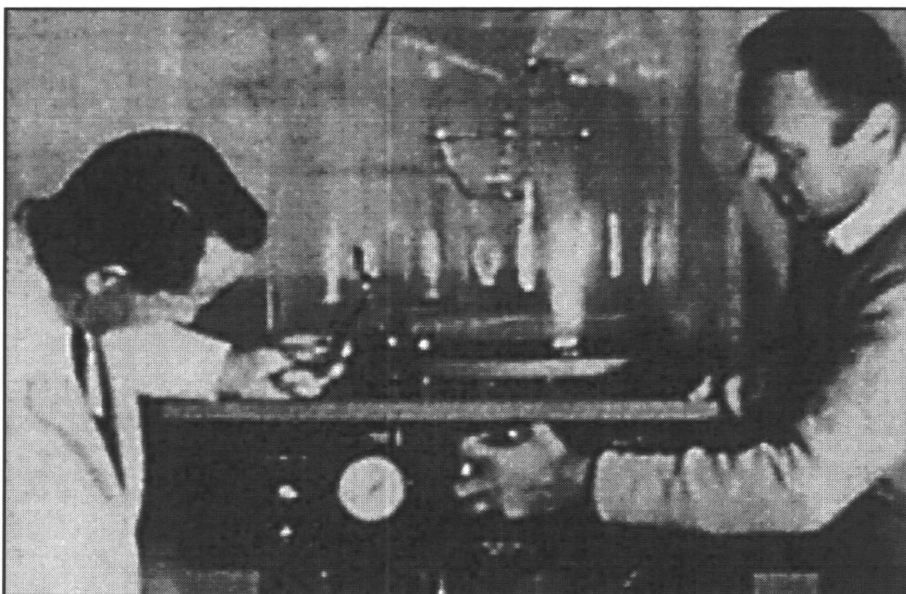
Man driver en gas (ex. luft) över en

yta genom att anbringa en elektrisk spänning över densamma och utnyttja spetsurladdningsprincipen. Följande figur förklarar metoden.

Problemet är att ingen av dessa metoder (så vitt känt är) har visat sig ge tillräckligt hög verkningsgrad för att vara

Hovrande disk vid test av T. Townsend Brown 1958.

Agnew H. Bahnson och T. Townsend Browne.

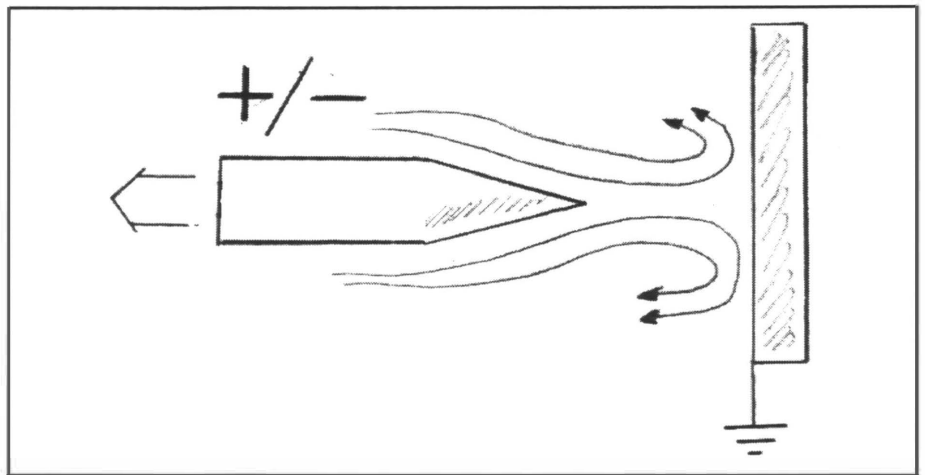
praktisk användbar.

Metoden som utnyttjar Beroullis princip är, enligt mitt tycke, annars en klart intressant metod, men som jag faktiskt inte har sett något skrivet om. Ett flertal fysiker (med bl.a. strömningslära som specialitet) som jag talat med på olika tekniska högskolor har inte uppgivit sig känna till metoden. Hur känner jag då själv till metoden undrar nu någon?! Svaret är att jag av en slump kom på detta koncept när jag själv för många år sedan försökte hitta alternativa framdriftsmetoder.

Metoden förutsätter dock bl.a. mycket höga likspänningar, typ >1Mvolt/m. Vidare krävs en speciell (och mycket dyrbar) utformning av ytan för att verkningsgraden skall bli acceptabel. Allt detta sammantaget gör att metoden antagligen är mycket svår att använda rent praktiskt, men ändå en metod som jag tycker är väl värd att titta närmare på.

Det framgår inte av artikeln men möjligheten finns ju (under förutsättning att uppgifterna i artikeln i övrigt är riktiga) att det egentligen är denna senare metod som används av B2 planet.

Om detta skulle vara fallet så skulle saken förvisso vara klart sensationell, men sensationer händer inte särskilt ofta så det finns nog alla skäl att ta det hela

med en mycket stor nypa salt.

Fotnot

Bernoullis princip beskriver hur en gas eller vätskas inre tryck påverkas av med vilken hastighet gasen eller vätskan rör sig relativt en annan massa. Principen formulerades 1738 av Schweitziske matematikern Daniel Bernoulli. Det slås där fast att den totala energin i ett regelbundet flöde är konstant längs hela flödesvägen. En ökning av flödets hastighet någonstans längs dess väg måste således betyda att dess inre tryck minskar i

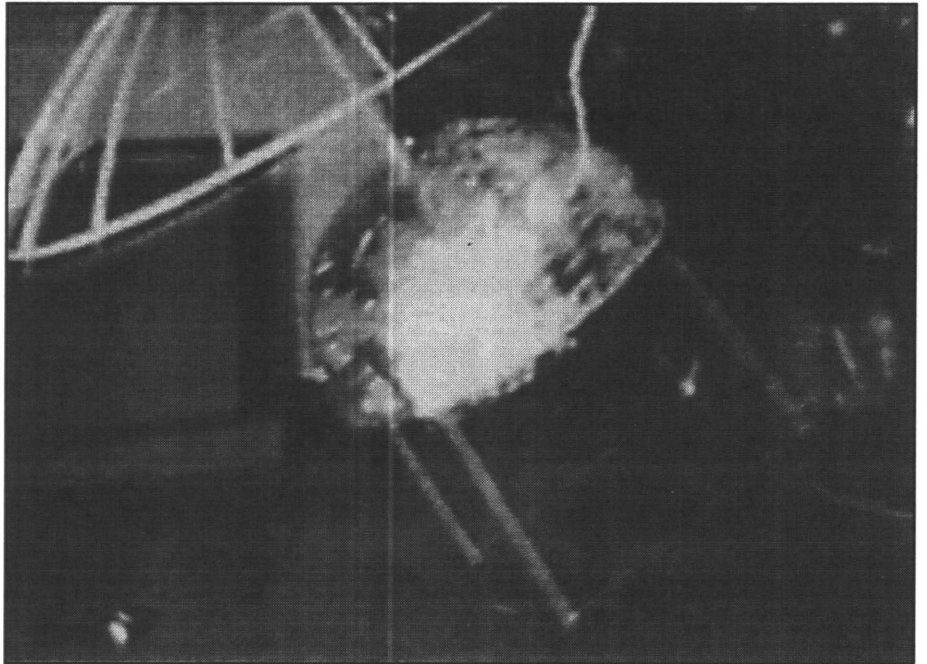
motsvarande grad (det inre trycket motsvaras i det här fallet av dom enskilda atomernas rörelseschema).

Som ett exempel på praktiska tillämpningar kan nämnas flygplansvingens lyftförmåga där vingens profil verkar för att strömningshastigheten blir större på vingens ovansida och där då luftens tryck på vingytan minskar. Ett annat exempel är en bolls förmåga till att skruva sig fram genom luften detta då p.g.a. strömningshastigheten blir olika runt bollens yta när den sätts i rotation samtidigt som den rör sig framåt.

BERNOULLI'S PRINCIPLE

Bernoulli's Principle, in physics, the concept that as the speed of a moving fluid (liquid or gas) increases, the pressure within that fluid decreases. Originally formulated in 1738 by the Swiss mathematician and physicist Daniel Bernoulli, it states that the total energy in a steadily flowing fluid system is a constant along the flow path. An increase in the fluid's speed must therefore be matched by a decrease in its pressure.

The principle covers the flow over surfaces, such as aircraft wings or ships' propellers. A wing is designed to permit air to flow more rapidly over its upper surface than over its lower surface, with a consequently reduced pressure on the top surface as compared to that on the bottom surface. The resulting pressure difference provides the lift that sustains the plane in flight. On a rotating propeller, which is also shaped like an airfoil, the corresponding pressure difference provides the thrust that propels the vessel. The curved motion of a spinning base ball or table tennis ball can also be explained by Bernoulli's principle: Because of the rotation, an additional velocity component is induced in the direction of rotation, which makes the total velocity around the ball higher on one side than on the other. This leads to a pressure difference that makes the ball

Test-disk lift off (2:a modellen). Notera högströms reaktionen från Tesla-generatorn.

drift in the direction of the lower pressure. This concept is also applied in nozzles, where the flow is accelerated

ated as the tube diameter is reduced and the pressure drops. It is also applied in orifice or Venturi flow meters, where measurements of the pressure difference between the low-speed fluid in the approach pipe and the high-speed fluid at

the smaller orifice diameter are used to determine flow velocities and thus to meter the flow rate.

"Bernoulli's Principle," Microsoft (R) Encarta. Copyright (c) 1994 Microsoft Corporation. Copyright (c) 1994 Funk & Wagnall's Corporation.

En port till en annan dimension?

Rekomendation: Bör tas som skröna.

PERU- Stargate, dimensional gate or simply carved rock?? This question has arisen in the minds of Peruvian Ufologists recently...

I wrote the following brief article a couple of months ago for publishing in the British TruthSeekers Review, and thought that it might arouse the curiosity of some in this news-group. I first heard of it while in conversation with a Peruvian UFO researcher. What follows is the compilation of information that was subsequently sent on to me after I spent much time ringing contacts around Lima.

A huge mysterious door-like structure has recently been discovered in the Hayu Marca mountain region of Southern Peru. Hayu Marca, 35 kilometres from the city of Puno has long been revered by local indians as the "City of the Gods", and has never been fully explored because of the rugged mountain terrain. Although no actual city has ever been discovered, many of the rock formations of the region resemble buildings and artificial structures. The door, or the "Puerta de Hayu Marca" (Gate of the gods/spirits) has been at some time in the distant past carved out of a natural rock face and in all measures exactly seven meters in height by seven meters in width with a smaller alcove in the center at the base, which measures in at just under two meters in height. Jose Luis Delgado Mamani stumbled across the structure while trekking through the surrounding foothills trying to familiarize himself with the area as his job is as a guide for mountaineering tourists. "When I saw the structure for the first time, I almost passed out..." said Mamani in an interview with the local press. "I have dreamed of such a

construction repeatedly over the years, but in the dream the path to the door was paved with pink marble, and with pink marble statues lining either side of the path. In the dream, I also saw that the smaller door was open and there was a brilliant blue light coming from what looked like a shimmering tunnel. I have commented to my family many times about these dreams, and so when I finally gazed upon the doorway, it was like a revelation from God... How do you make order of such a strange occurrence?"

ARCHEOLOGICAL AUTHORITIES

After discovering the door earlier this year, Mamani contacted archeological authorities in Puno, La Paz and Lima, and within a short time the area was besieged with archeologists and Inca historians. It turned out that the native indians of the region had a legend that spoke of "A gateway to the lands of the gods", and in that legend it was said that in times long past, great heroes had gone to join their gods and passed through the gate for a glorious new life of immortality, and on rare occasions those men returned for a short time with their gods to "inspect all the lands in the kingdom" through the gate. Another legend tells of the time when the Spanish Conquistadors arrived in Peru, and looted gold and precious stones from the Inca tribes - and one Incan priest of the temple of the seven rays named Aramu Maru fled from his temple with a sacred golden disk known as "The key of the gods of the seven rays", and hid in the mountains of Hayu Marca. He eventually came upon the doorway which was being watched by shamen priests. He showed them the key of the gods and a ritual was performed with the conclusion of a magical occurrence initiated by the golden disk which opened the portal, and according to the legend blue light did emanate from a tunnel inside. The priest Aramu Maru handed the golden disk to the shamen

and then passed through the portal "never to be seen again".

Archeologists have observed a small hand sized circular depression on the right hand side of the small entranceway, and have theorized that this is where a small disk could be placed and held by the rock.

VISIONS OF STARS

According to some individuals who have laid their hands on the small door, a feeling of energy flowing has been commented on, as well as strange experiences such as visions of stars, columns of fire and the sounds of unusual rhythmic music. Others have said that they have perceived tunnels on the interior of the structure, though nobody as yet has found a gap that would illustrate the door opening, on the contrary the professional opinion is that there is no actual door, for the frame and the entranceway and the back of the alcove are all carved from the same rock.

It is interesting to note that the structure undeniably resembles the gate of the sun at Tiahuanaco and five other archeological sites which link together by imaginary straight lines a cross with the lines crossing each other exactly at the point where the plateau and lake of Titicaca is located.

News reports from the region over the last twenty years have indicated sizable UFO activity in all of these areas, especially at Lake Titicaca. Most of the reports describe glowing blue spheres and bright white disk shaped objects. The afore mentioned legend concludes with a prophecy that the door of the gods will one day open "many times bigger than it actually is..."

and allow the gods to return in their "sun ships...". Sounds familiar to me!!

Thanks go to Carlos Herrera G., Miguel Luis F. and Gina Olano for their kind correspondence and assistance in providing details.

Paul Damon
TruthSeekers Research INT.

VARGINHA INCIDENTEN

En varelse med tre utbuktningar på huvudet och mörkt oljigt hud var ca 7 meter ifrån invid en vägg av ett gammalt garage. Varelsem hukade nära marken som om den vore skadad.

Fallet "Varginha" är på många sätt unikt. Först av allt så är det "en chans på miljonen" för UFOloger att tillhanda ha ett fall från grunden. UFOloger som har stor insikt i fall som dessa efter att ha studerat tidigare påstådda fall från 40-talet och till dagens datum. UFOloger som Stanton T. Friedman och John Carpenter, som för många representerar "eliten" bland forskare. Men också väl renomerade personer som den lokale utredaren Ubirajara Franco Rodrigues och Vitorio Pacaccini (dessa var dom första att undersöka fallet och öppnade det för omvärlden), AJ Gevaerd (MUFON's representant i Brasilien). Personer som Stanton T. Friedman, som är självutnämnd expert på Roswell-fallet och vet hur sekretessen handhas inom militären, kommer att bli oumbärlig när efterforskningarna blir om vad som hände med dessa EBE:s (Extraterrestrial Biological Entity) som påstås ha flyttats levande från varginga till Albrook Airforce Base i Panama.

Av Jörgen Westman,
illustrationer av Thomas Feiner.

Min avsikt med denna artikel är att göra en genomgående presentation av fallet med all viktig information tillgänglig från undersökare i Brasilien och USA till dagens datum. Till min hjälp har jag två av undersökarna som reste ned till Brasilien för att få förstahands-information från lokala undersökare och vittnen - Stanton T. Friedman och John Carpenter. Dessutom har jag fått hjälp av ett antal lokala undersökare för dess hjälp med detaljer, samt andra magasin och nyhetsartiklar. Jag skulle även vilja tacka personer som Paulo H Andrade och Ricardo Varrela Correa för att ha "dubbelt-kollat" min information. Jag hoppas att ni förstår att jag inte personligen kan

svara för äktheten i detta eftersom jag har fått den i andrahand av dom lokala undersökarna. men som Bob marley sjöng "time will tell".

Att undersökningen fortfarande är fortgående gör att vissa vittnens namn är "känsliga" och utelämnas för att skydda dom själva och deras familjer. Till denna kategori lägger jag militärer och sjukhuspersonal, och en del officiella förespråkare. Jag är säker att dessa kommer att gå ut själva i press inom snar framtid. Dessa vittnens namn är INTE tillbakahållna av MIG, utan av dom lokala undersökarna.

Varginha, en stad med 120,000 inne-vånare, är lokaliserad i den Brasilianska delstaten Minas Gerais och huvudincidenten tilldrog sig i stadens

norra utkanter mellan den 20 till den 22 januari 1996. Men låt oss inte gå händelserna i förväg.

NORAD varnar för att ett UFO störtar

Runt midnatt mellan den 19-20 januari kontaktar NORAD (North American Air Defense Command) sina Brasilianska likar CINDACTA (I Centro INtegrado de Defesa Aerea e Controle de Trafego Aereo) och varnar dem för att ett UFO håller på att störta över dom södra delarna av Minas Gerais. Detta är bevitnat och "läkt" av både en Brasilianska flygvapen militär och en anställd vid radarstationen vid flygbasen VI Comar, allt detta enligt John Carpenter och Ricardo Varela Correa.

Efter midnatt den 20 januari ca 01:30 väcks bondeparet Augusta och Eurico Rodrigues av att deras kreatur råmar och är oroliga. När dom tittar ut genom fönstret för att se vad som står på ser dom djuren springa i panik i sina inhägnader och lågt på himlen ser dom ettljudlöst UFO utan ljus. John Carpenter ger oss en beskrivning av UFO:t:

"Det var ubåts-format i storleken av en "mini-buss" och fladdrade som en gardin medans den frångav sig rök eller dinna medans det sänkte sig till ca 5 meter över marken. Ett militärt vittne erkänner nu att det kraschade och att han var delaktig i upprepningen av vrakdelarna. Materialet var förvrängt och mycket lätt. (källa: AJ Gevaerd i min video)"

Paret Rodrigues gård är lokaliserad i ett kaffe-distrikt ca 1 mil nordväst om Varginha, mellan Varginha och Tres Coracoes. Huset står vid kanten av vägen. UFO:t tros ha kraschat mellan 01:30 och 05:00 denna natt. En amerikansk civilperson var närvarande när det cigarrformade skeppet lastades på en flatflakad lastbil tidigt på morgonen den 20:e januari - en lördag - enligt Brasilianska UFO magasinet *UFO Magazine*. Mellan den påstådda nedslagsområdet och utkanten av Jardim Andere-parken, där ett flertal EBE:s senare iaktogs ligger en skog. Ett troligt scenario är att ett antal EBE:s överlevde kraschen och tog sig till fots genom skogen till Jardim Andere-parken 1 mil sydväst. Lokalbefolkningen associerade omedelbart det kraschade UFO:t med dessa EBE:s som dök upp 7 timmar senare. Det har även dykt upp uttalanden av militära källor att en bonde (ej Rodrigues) skjutit en av dessa EBE:s som kröp ut ur den kraschade cigarrformade UFO:t.

Första EBE fångad i stadspark

Enligt John Carpenter så ser parken ut så här:

"Jardim Andere är ett distrikt av förortsbefolkning där en del hus är under uppbyggnad. Det är en grässlätt i riktning av en skog mellan parken och Santana distriktet i närheten."

Gymnasie studenten Hildo Lucio Galdino, 20, som bor i Jardim Andere-delen Varginha, har rapporterat till UFO forskaren Ubirajara Franco Rodrigues

och Vitorio Pacaccini att han såg en av dom överlevande varelserna strax efter 08:00 på morgonen då han öppnade sitt badrumsfönster. Då han lutade sig ut såg han "en varelse med mörkt oljigt skinn hukande i passagen." Varelse, som Hildo beskriver ha "mycket små händer med tre extremt långa fingrar, som en sjöstjärna," sprang bort när Hildo ropade. Varelse hade inget hår eller kläder och var 1,2 till 1,5 meter lång.

Ett stort antal samtal mottogs av brandmyndigheterna (så tidigt som 07:00) rörande ett "vilt djur" som sprang omkring lös i norra delen av stadsparken. En annan typ en Jaguar eller ett annat rovdjur.

Och i en konfidentiellt inspelad intervju med en sergeant vid brandmyndigheterna konfirmerar han att man fick vid 09:00 order om att fånga ett "vilt djur" i området. När dom fyra brandmännen anlände insåg dom att det inte var något vilt djur alls och även att militären redan var på plats. Den ansvarige brandmannen som skickade dom fyra brandmännen till platsen var Major Maciel. Dessa brandmän, vid sin ankomst, anropade Maciel genom sin radio att även han borde komma dit eftersom situation var mer "komplicerad" än vad man hade förväntat sig. Majoren anlände ca 10:30, men då var redan EBE:n infångad. Det gjordes med ett nät för vilda djur och ett par enkla handskar, medans brandmännen var rädd för radioaktivitet. Enligt vittnen på plats så var det några, inklusive barn, som kastade sten mot varelsen som verkade apatiskt mot det sätt han behandlades. Han gav endast ifrån sig ljud som liknade surrande bin. Platsen där han fångades var framför huset på adress vid Rua Suecia 3, Jardim Andere. EBE:n blev sedan placerad i en trälår med vitt över-

drag tätt åtsatt så ingen skulle kunna ha insikt och transporterades iväg med en arm'e-lastbil. Dom personer ur militären som var på plats var:

Lieutenant Colonel Olimpio Wanderley (Chief of operations)

Lieutenant Tiberio

Captain Ramirez

Sargeant Pedrosa (Brazilian Army secret service S-2)

Lastbilsförarna från ESA (militärskola 25 kilometers från Varginha i staden Tres Coracoes):

Corporal Cirilo
Soldier Vassalo
Soldier De Mello

Även chefen för brandmyndigheterna:

- Major Maciel.

Allt detta backas upp av vittnen inom brandmyndigheterna med tillgång till hemligstämplad information. Även av vittnen som Henrique Jose da Silva.

Tre skott

Vid samma tidpunkt som brandmännen fångar den första EBE:n observerar flera vittnen underliga rörelser. En advokat i Varginha och föredetta militär bevitnar två plan som han känner igen som F5:or, på väldigt låg höjd. Som föredetta militär noterar han att planen inte var i naturlig formation utan i attack-formation. Han bevitnar även arméfordon nära skogen (i närheten där brandmännen fånar en EBE). Då han passerade där såg han en lastbil med ca 7 soldater i gröna ca-

mouflage uniformer samt att någon har civila kläder.

Det finns även flera vittnen till dessa soldaters aktiviteter. En vän till advokaten var i en annan position och säger att han hörde tre skott och att soldaterna kom tillbaka från skogen med två camouflage-färgade säckar. En var stilla medans den andra rörde sig. En annan källa har kommit fram och berättat att soldaterna sköt en EBE tre gånger i bröstet som dog omedelbart. Vapnet som användes var av FAL-typ (FAL - Fuzil de Artilharia Leve, eller Light Artillery Rifle). Forskningar kring detaljerna runt detta fortgår av undersökaren Claudeir Covo. Brandmyndigheternas och militärens operation hölls väldigt diskret och smidig och båda drog sig tillbaka ca 10:30-11:00, tillsammans med den andra militära gruppen (den som sköt tre skott). Den nät-fångade EBE:n sågs omedelbart ha blivit flyttad till Escola de Sargento das Armas (EAS) - en militärskola i staden Tres Coracoes, 25 kilometer från Varginha. Följande dagar fångas ett samlat antal av 6 levande EBE:s och två döda som låses in på ESA-basen. Några nyfikna civila finkammar parken när militären och brandmännen lämnat platsen, dock utan att finna något. Det finns även information om en S-2 operation (Brasilianska Arméns hemliga säkerhetstjänst) runt 07:00-8:00 den 20:e januari, där ett ospecificerat antal EBE:s blev fångade i parken. troligtvis innan brandmännen kom till platsen, då militären redan var på plats.

En total summa av 8 EBE:s :
1 död
2 skadade (1 senare död)
5 oskadade och levande.

Advokaten som gjorde observationen runt 10:30 säger att han noterade ett annat sök-team kring 13:30 som stannade vid den motsatta sidan av engångstyg, medans han lämnade sitt kontor. Ett annat vittne talar om ett S-2 sök-team i civila kläder (har inte lyckats finna svar på hur dom civilklädda identifierades som S-2 män) ca 13:30-14:30 i samma område. Dessa två rapporter handlar troligtvis om samma operation som tros inte ha funnit något.

Tre flickor möter ännu en EBE

Runt 15:30 samma soliga lördagsmorgon (20/1) är tre flickor, två systrar - Lilliane Fatima Silva (16) , Valquiria fatime Silva (14) och deras vän Katia Andrade Xavier (22 och trebarnsmor), på väg hem (bor vid Rua Tapajos-Tapajos street) från sina jobb som hushållerskor. Då dom går i mitten av gånegen i Jardim Andere (2 kilomete från stadens centrum) tittar Lilliane Fatima över sin vänstra axel

och skriker till. En varelse med tre utbuktningar på sitt huvud och med mörkt oljigt skinn befann sig ca 7 meter ifrån, intill en gammal garage-vägg. Varelsen stod hukande som om den vore skadad. Detta är från den Brsilianska magasinet IstoE:

"Den stod hukad över marken, med sina långa armar mellan sina ben", minns flickan. "Först såg vi dess ögon, enoirma och röda." Skrämd vänder sig Lilliane med ryggen mot varelsen, medans hennes syster Valquiria och deras vän Katia fortsätter att studera. "Det var inget djur eller människa, det var en hemsk sak", säger Katia. "Den såg dum ut, gav inget ljud ifrån sig", lägger Valquiria till. Varelsen rörde sig dock lite med huvudet och dom tre flickorna sprang sin väg."

Fyrtio minuter senare kommer modern av Lilliane och Valquiria, Luiza Helena Silva (38), till platsen för att se efter vad som har skrämt hennes döttrar så (hennes man, Jose Lopes da Silva, var på sitt arbete som busskonduktör). Hon fann ingenting förutom en konstig lukt som av ett flertal vittnen som skyndade till platsen då ryktet spred sig beskrivits som amoniak. Samma lukt blev senare rapporterad av oberoende vittnen och personal på stads-sjukhuset dit varelsen blev för på kvällen den 20:e januari.

Harvard professorn och "bortförande"-forskaren Dr. John Mack åkte till Varginha i slutet av maj och intervjuade dom tre flickorna. TEnligt John Carpenter har Mack sagt:

"Han kan satsa sin karriär och licens på att flickorna är uppriktiga".

Under eftermiddagen av januari 20 observerar befolkningen ett antal militärlastbilar på patrull i staden och runt 19:00-20:00 så antrar återigen militären från Escola de Sargentos (ESA), tillsammans med officerare från militärpolisens säkerhetstjänst (kallad P-2) parken (enligt John Carpenter så hände det ca 23:00) och fångade ännu en skadad EBE (jag har inte funnit några vittnesmål för detta infångande). Detta infångande var mycket diskretare än den på morgonen runt 10:30 eftersom militären anlände i civila kläder och civila bilar. Varelsen befann sig i området nära skogen där den fångades in.

EBE tagen till lokalt sjukhus

EBE:n blev omedelbart tagen till det regionala sjukhuset i stadens centrum, där doktorn beordrade att varelsen omedelbart skulle flyttas till ett större och bättre utrustat sjukhuset Humanitas-sjukhuset, där det även skulle bli lättare att bevaka och hindra insyn från nyfikna ci-

vila. Humanitas-sjukhuset är lokaliserat 1,5 kilometer från stadens centrum (Varginha har 3 sjukhus). Ett antal sjuksköterskor och personal från regionala sjukhuset har verifierat en del fakta men dom har alla fått munkavle av överordnade. Individer som hade kontakt med den andra varelsen har blivit rädda att undvika press och UFO-undersökare och att inte tala om det hela med någon, inte ens sina egna familjer och släktingar.

Undersökaren Ubirajara Franco Rodrigues kom i kontakt med en av sjuksköterskorna som först var motvillig att tala om uppståndelsen vid regionala sjukhuset men avslöjade senare att en av sjukhusets sektioner var avspärrat i några timmar för att hindra anställda, patienter och besökare att ha insyn. Och att kirurger från andra städer kom till sjukhuset. Enligt hennes vittnesmål så sade sjukhusdirektören att personalen skulle frånse all denna rörelse då det bara var "träning för faktorer och militär personal." Enligt vittnet (en sjuksköterska) så kulminerade mötet med direktören i denna uppmaning från honom:

"Här i Varginha finns det folk som gillar att syssla med "coola saker", jag menar, övernaturliga, konstiga... Det är troligt att dessa människor kommer att söka upp er, speciellt advokaten Ubirajara. TILL DESSA MÄNNISKOR MÅSTE NI FÖRNEKA ALLT, jag menar, måste förneka."

Polis och armépersonal bevakade ingångarna till den stängda sjukhusdelen under dom timmar EBE:n bevarades där. Men ett antal civila vittnen såg varelsen och ryktena fortsatte sprida sig.

Ett annat vittne, en vän till Ubiraja själv, avslöjar att hon var vid sjukhusets entré runt 22:30 tillsammans med en vän. Hon frågade receptionisten om det var sant vad ryktet sa om "det lilla monstret" som mottogs på sjukhuset. Receptionisten konfirmerade, men sade samtidigt att "monstret" hade flyttats till Humanitas-sjukhuset. Detta påstås ha hänt runt midnatt mellan 20 (lördag) och 21 (söndag) januari. Så receptionisten visste antagligen inte att varelsen fortfarande var kvar på regional sjukhuset, fast i en avstängd avdelning. Trabsporten opererades av brandkåren.

Captain Alvarenga vid brandkåren förnekar någon som helst del från brandkårens sida av att ha flyttat den - då döda - EBE:n till Humanitas sjukhuset. Men strax innan han förnekade det hade Ubirajara varit i kontakt med direktören för regional sjukhuset, Mr Adilson Usier, som konfirmerade att Varginhas brandkår hade medverkat i likets transport. Kapten Alveranga sade sedan att det var ett misstag av Mr. Usier. Senare

förnekar Mr. Usier själv sitt uttalande till den Brasilianska UFO Magazine genom att säga:

"Vi skulle inte kunna hålla en utomjordling här, vi skulle inte kunna handha det, bra människor."

På sjukhuset skulle i så fall varelse-
rna behandlas av doktor Rogerio
(ortopedist). Han säger:

"Jag förstår inte hur du kan slösa din
tid med sånt här?! Det är nonsens. Det
finns inga utomjordingar."

Men och andra sidan så sade samma
doktor Rogerio till en reporter på Varginha
News:

"Jag vet inte vad det är (EBE:n). Kan
vara ett missfoster, men jag har ald-
rig sett något liknande."

Död EBE flyttad till ESA och sedan till Campinas

Medans allt detta pågår så anländer
två amerikaner och checkar in på ett
mptel nära regional sjukhuset med "udda
utrustning" i sitt bagage. Dom observe-
rades även senare vid Humanitas sjuk-
huset (med sin utrustning samt video-
kamera) och senare vid restaurangen
Churrascaria Gaucha, Avenida Dr.
Campos Sales 515 i Campinas sent på
kvällen den 21 januari. Detta har fram-
kommit av lokala undersökare. John
Carpenter berättar:

"Amerikanerna har uppenbarligen
checkat in på motellet imed falsk iden-
titet och var troligtvis doktorer. Jag vet
inget om någon utrustning eller deras
närvaro vid sjukhuset."

All annan personal var förbjuden att
ha sina jackor på sig (!) och att använda
ljudupptagnings utrustning (bandspe-
lare), kameror eller videokameror. Brand-
kåren och militärens fordon iaktogs
utnaför ingången med sex man, såväl två
från arméns säkerhets tjänst och några
psykologer. Dom två männen från
säkerhetstjänsten mötte tidigare en Löjt-
nant från S-2 som anlände i en brun
Volkswagen (Fusca type) och stannade
bredvid "Paes Mendonca" storköp, i
Varginha. Från denna plats sändes dom
till Humanitas och observerades senare
i ingången då dom antrade sjukhuset.

Senorina Thereza Starace de
Magalhaes Texeira av Campinas berät-
tade för undersökaren Ubirajara att hen-
nes make, Adalberto, som låg inne på
Humanitas för en operation, såg den
döda varelsen blivit rullad på bår ut från
bårhuset.

Den döda EBE:n hölls kvar på
Humanitas i ca 30 timmar innan den för-
flyttades Escola de Sargentos das Armas
(ESA), där militär personal var statione-
rad under hela händelsen. Förflyttningen
av den döda varelsen från Humanitas tog
plats runt 18:00 den 22 januari och be-
vittnades av ett stort natal vittnen. Sjuk-
huset är beläget alldeles bredvid a en
avstickande väg, som i sin tur leder di-
rekt till Fernao Dias-motorväg, som län-
kar samman Belo Horizonte till Sao
Paulo, och detta gjorde att transporten
kunde genomföras mycket diskret. Trots
detta så visste uppenbarligen inte förarna
till dom 3 lastbilarna vad dom fraktade
(tre bilar för att förvirra) och dom hölls
utanför sjukhuset ända tills bilarna var
packade och transporten kunde starta.

(från AUFORA News Update):

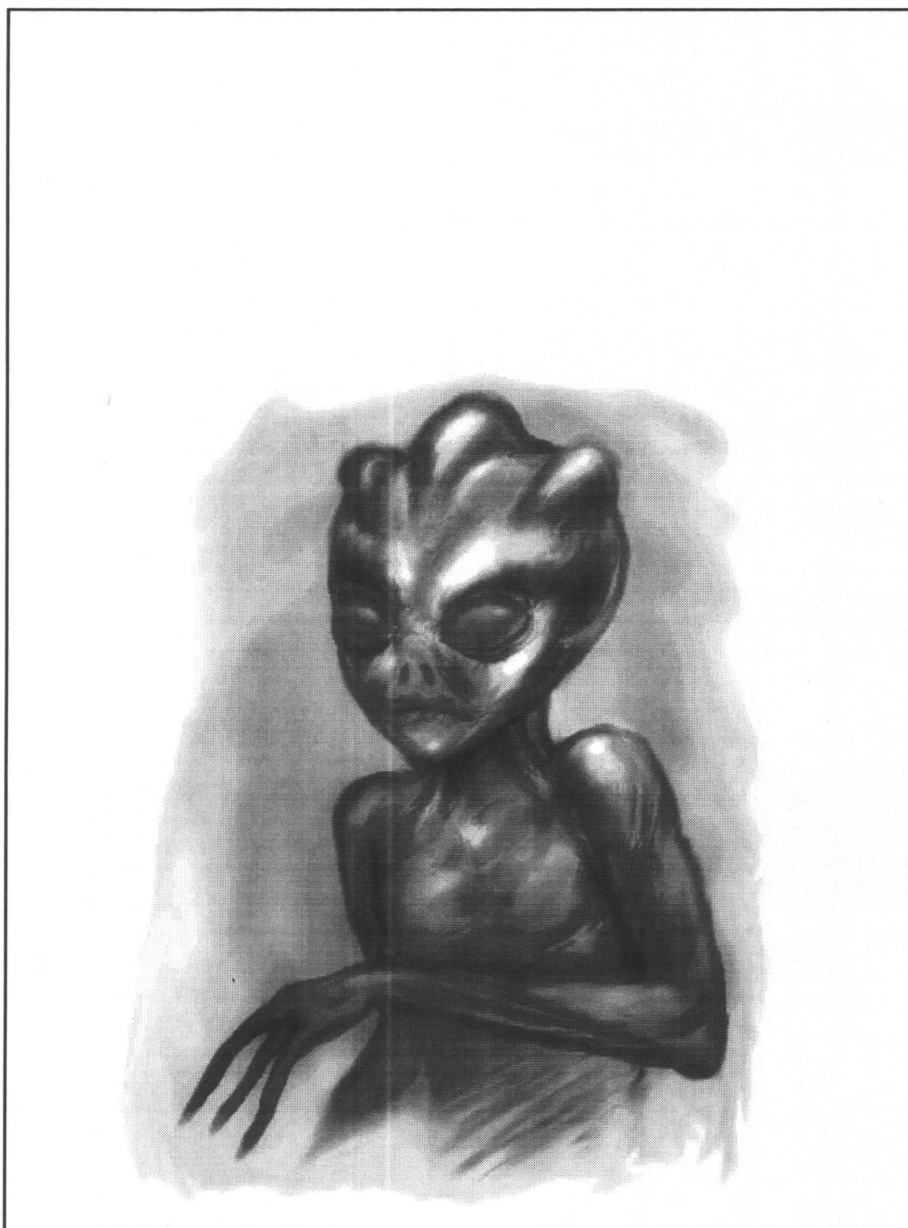
"Samma konvoj kom att lämna militär-
skolan i Tres Coracoes runt 04:00 ,
tisdag morgon den 23 januari med
destination - Campinas (en stor stad

närmare Sao Paulo) där "lasten" le-
vererades till en annan militär enhet,
troligen the Army Cadets Prep
School."

"Hela denna operation var koordine-
rad av överste-löjtnant Olimpio
Wanderley Santos", säger Mr.
Rodrigues.

"Vi har vittnesmål av en arméofficer
från Escola de Sargentos i Tres
Coracoes som har berättat vem som
var direkt involverad i operationen.
Han beskriver i detalj allting som
hände under dessa dagar," adderar
Mr. Pacaccini. I den 42-minuter långa
inspelningen berättar denna åpåerson
hur förrutnelsen redan hade startat när
liket lämnade Humanitas och att stan-
ken var väldigt stark och otrevlig."

(från ISCNi av Michael Lindemann)
"Intervjuer med en del av den militära
personal som medverkade i denna

"It was squatting, with the long arms between its legs", recalls the girl. "At first I saw the eyes, enormous and red." Illustration av Thomas Feiner.

operation, att förflytta varelsen från Humanitas sjukhus, förklarar att tre armé-lastbilar användes, var och en framför av två skilda soldater. Man tror att tre lastbilar användes för att förflytta endast en kropp för att förhindra soldaterna från att veta i vilken lastbil den döda varelsen befann sig. Förarna och deras eskort kunde inte se detaljerna av operationen eftersom dom hölls utanför sjukhusets område. Militär personal från Arméns Interna Säkerhetstjänst (kallad S-2 och känd för att vara extremt våldsamma) var ansvariga för att flytta liket från sjukhuset, placerad i en box och sedan lastad på en av lastbilarna."

Detta observerades av ett flertal vittnen eftersom polisen hade spärrat av trafiken för att underlätta rutten för dom tre lastbilarna och deras jeep-eskort.

I söndagen den 16:e juni:s show av TV programmet "Programma de Domingo" identifierades dom män som ingick i konvojen som transporterade den döda varelsen till Campinas, som ligger ca 32 mil från Varginha. According to the broadcast, Lt. Col. Olimpio Wanderly Santos commanded the convoy, accompanied by two officers, Captain Ramirez and Lieutenant Tide, plus Sergeant Pedrosa from S-2, Brazilian military intelligence. Corporal Cirilo and Sergeant Pedrosa drove the middle truck with the aliens inside. The other trucks were driven by Private Vassalo and Private de Mello. Also a Jeep (Engesa type) was part of the convoy. And from the Army Cadets Prep School where the convoy stayed for 9 hours, meanwhile the dead alien was taken to the University of Campinas, where the famous physician Dr. Fortunato Badan Palhares (he was the one who autopsied German Nazi Mengele, about ten years ago). did an autopsy of the dead EBE. Palhares, as well as any other authority involved, denies any such operation. But personal from the University has been seen in the Jardim Andere park collecting soil and vegetation-samples from where one of the EBEs was reported to have been caught. And researcher Eduardo Mondini came up with this:

"We managed to contact IML (Instituto Médico Legal - Institute of Legal medicine) and the Army's headquarters in Campinas, but both authorities deny the exhumation. However, we found a military from Campinas who allegedly saw a document over his commanders desk, proving the E.T. had been in Campinas. We got with an employee of IML the information that on January 20-26 there had been military movement inside IML, in the Army's

private drawers, in order to get a body in or out of there."

There is also information of an autopsy made at the Humanitas hospital by the same - Dr. Fortunato Badan Palhares, and Dr. Coradin Nesve. And that the dead alien later was taken to the Amarais Cementary near the University of Campinas where it was frozen for shipment. But probably it is the same autopsy made at Campinas University and the body later frozen, also in Campinas.

At 9:00 PM, the 6 living EBE's were driven to Campinas airport where they were put aboard a twin-engined EMB Buffalo owned by the Força Aerea Brasileira (Brazilian Air Force) and flown to Sao Paulo, where they changed plane to a U.S. Air Force C-17 transport plane. The aliens were then marched aboard the C-17. And according to sources in the Sao Paulo tower, the C-17's destination was Albrook Air Force base in Panama. And there the trail disappears... If the two dead aliens was aboard, we don't know. But researcher Claudeir Covo says that he has been given independent statements from several guards that one of the dead aliens are still at the University-lab in Campinas:

"Three military men, one from Campinas, one from Jundiai and another one from Sumare gave us that information. They do not know each other", assures Covo. "We are in no doubt about the laboratory real existence. We are now just trying to gain access to it".

According to Covo, the secret laboratory is guarded and occupied by Brazilian military personnel. The equipment resembles that of a Sci-fiction movie. It's being studied by Konradin Nesve II a German Professor and forensic expert.

Ufologists are puzzled by the finding last week of 25 mutilated corpses of animals in Souza district, Campinas. According to Covo, 13 dogs and 12 cats had had their eyes plucked out, apparently with the aid of instruments of surgical precision. The sexual organs of male animals had also been cut off before being brought to UNICAMP.

"All these circumstances point out to some type of research carried out by extraterrestrials on some animals", ended Covo. For him, this case could be related to that of Varginha.

Denying everything

Now, what about the military, fire department and police statements to this incident?

The military denies everything, up to a point of not even have been in the Jardim Andere park despite witnesses. The military has a problem as 17 of their own personal involved has spoken on recorded testimonys and even camcorders. Among them is a 42 minute tape where a military officer in high position gives every detail of their involvement (this according to investigators Rodrigues and Pacaccini). The military leaders has placed the military-school soldiers at ESA under stricts orders not to talk to the press or UFOlogists.

And then there is the hospital-staff that has given testimonys and statements that confirms the story. To that we can add the Regional Hospital directors contradictory statements to the researchers and press.

And finally we have a great number of official and "protected" civilian witnesses to the army's several operations and capture of the EBE in Jardim Andere and convoy-movements.

To that, there is a mystic case where a boy of a high placed local politician was founded dead in a police cell a week after the incident. The military has tried to explain the whole incident to be caused by that boy's death and the transportation to the Humanitas hospital. The military means that everything is a mix-up with that, not yet, cleared incident.

Update

So, this was in January and now it's September. What has happened?

Well, details are popping up all the time which has helped me to put together the presentation above for you.

According to John Carpenter the researchers involved, on location in Brazil, have been getting direct threats over the telephone and problems with the phonelines have continued since that. And UFO's have been observed in almost every city in Minas Gerais, and some of them are photographed and videofilmed.

But one of the most significant developments are the *four men* that arrived at the home of da Silva, the home of two of the girls who stumbled on the EBE 15:30 PM on January 20. The four men was driving a Navy blue 1994 Lincoln Continental with Distrito Federal (Brasilia) license plates. They all wore white and cream Armani suits. The four men, one Brazilian and three American, offered the mother Luiza Helena Fatima da Silva \$20,000 if the girls would go on the TV and say that they made the whole story up. The girls and their mother refused. "They said they would pay cash",

"they also said they would come back but we cannot hide the truth.", says Mrs da Silva in *UFO Roundup's* June issue.

And we know that there has been a cover-up at the military school outside Varginha and that all personal has been forbidden to talk to investigators like Rodriguez and Pacaccini. One soldier was arrested as the senior officer thought he was a security-risk. This was confirmed by people inside the base to researchers. And as the incident happened over a weekend and the military school is almost totally empty on weekends, aprox. 98% of the personal is unaware of the details.

Another issue is the continuing sightings of EBE's in the area.

On April 21st 1996, at 9:00 PM, Mrs. Therezinha Gallo Clepf (67), a housewife, sighted a similar creature (according to her description) that the girls saw in the park in January.

She was a party at the zoo restaurant as she went out to smoke a cigarette on the porch she saw the creature in the porch's parapet, only from the neck upwards. Mrs. Therezinha became very frightened and freezed, staying this way about five minutes, looking all the time at the creature on a 4 meter distance, without making any gesture. The difference between her description and the one made by the two da Silva-sisters and their friend was that now the creature had a helmet-like gear on it's head. It was in goldcolor. That stopped her from seeing the creatures ears. The rest was the same description: dark brown skin, bright and oily, a rounded face, red eyes, and didn't have any cheeks, nor beard, mustasch or nose, and on the lips position there were only a cut.

Some days after Mrs Therezinha's sighting of the creature outside the zoo-restaurant, five animals were found dead in the place. The zoo biologist, Dr Leila Cabral, found traces of some toxic substance in one of the animals. The cause of death to the rest is still unknown and unexplained. We shure have a interesting future to look forward too!

Credits must also be given to these researchers, associations and magazines:

Claudeir Corvo - Instituto Nacional de Investigacao de Fenomenos Aeroespaciais

Edson Boaventura Jr. and Jamil Vilanova - Grupo Ufologico do Guaruja - Sao Paulo

Oswaldo and Eduardo Mondini - Centro de Pesquisas Exologicas - Sumare - Sao Paulo

Centro Brasileiro de Pesquisas de Discos Voadores e revista UFO O Campo Grande - Mato Grosso

Marco Antonio Petit de Castro - Associacao Fluminense de Estudos Ufologicos -Itaipava - Rio de Janeiro

Rafael Cury - Associacao Nacional dos Ufologos do Brasil - Curitiba - Parana

Irene Granchi - Centro de Investigacao sobre a natureza dos Extraterrestres - Rio de Janeiro

Marco Antonio Rodrigues Silva - Grupo de Estudos de Objetos nao Identificados - Sao Paulo

Sociedade de Estudos Extreterrestres (SEE) - Florianopolis

Uniao Brasileira para Pesquisa de DiscosVoadores (UBPDV) - Rio de Janeiro

Centro de Pesquisas Exologicas (CPE) - Rio de Janeiro

Grupo de Pesquisas Aereo-spaciais Zenite (GPAZ) - Salvador

Associao de Pesquisas Ufologicas do Campo (APUC) - Manaus

Grupo Espirita de Pesquisa Ufologica (GEPU) - Nova Iguaçu.

Michael Lindemann - ISCNi

Eduardo Mondini (Sumare) - Sao Paulo

Paulo H Andrade

Ricardo Varella Correa

Rogério Porto Breier

Brazilian UFO Magazine team

Marco Antonio Petit

Pedro Cunha

For questions or contact with the two headresearchers:

Ubirajara Franco Rodrigues (INFA)
Rua Belo Horizonte 131, Jardim Andere.
37006-370, Varginha, MG

Vitorio Pacaccini (CICOANI)
Rua Tupis 265/804, Centro
30190-060, Belo Horizonte, MG

Hoagland och Monument på Månen

Diskussionerna om eventuella "byggnadsverk" på vår grannplanet Mars har ju förts ganska intensivt inom vissa kretsar dom senaste åren, framförallt gestaltat av Richard Hoagland och hans Mars Mission . Frågan om liknande saker på vår egen måne har också förts under ett antal år, men det är först under senare tid som frågan fått en större relativ uppmärksamhet, främst p.g.a. Hoaglands inblandning, och vi skall här framförallt titta lite närmare på denne senares argument.

I juli 1954 rapporterade en Frank

Jo, det var bl.a. en bild som var tagen

från 24 km höjd av Apollo 10 med bild-nummer 4822.

Bilden visar ett slättlandskap med ett bergigt område i bildens nedre vänstra kant.

Hoagland anger flera saker som intressanta bl.a. en till höger liggande skuggning av stora delar av slättlandskapet.

Skuggningen är "omöjlig" och borde inte kunna finnas där, eftersom solen befinner sig i den riktningen.

Hoaglands förklaring är att det mörka området innehåller resterna av ett gigantiskt byggnadsverk, en slags doomliknande konstruktion. Konstruktionen förutsätts då ha "bombats" sönder av små och stora meteoriter till en "spindelvävsliknande" konsistens.

Och visst ser skuggningen skum ut, men om detta beror på ruiner efter byggnadsverk eller av rent fototekniska orsaker kan man enligt min mening definitivt ha olika uppfattningar om.

Men det finns fler saker i bilden som Hoagland pekar på. En sådan sak är dom lodräta ljusa streck som finns lite varstans, framför allt i bildens högra mörka parti. Dessa anser Hoagland föreställer jättelika torn eller master som skall ha burit upp denna gigantiska takkonstruktion som skall ha täckt stora ytor på Månen. Kommentar till detta är att om dessa ljusa lodräta streck verkligen representerar faktiska objekt så är det självklart mycket intressant, frågan är om det gör det. Strecken är inte helt lätta att förklara bort (dom fortsätter t.ex. inte ovanför horisonten) utan förutsätter i så fall en nästan medveten manipulation från någon. Men möjligheten kvarstår om att det helt enkelt kan ha tillkommit under en slarvig bildframställning.

Dock, det finns saker i bilden som jag själv tycker är värda att titta på och då tänker jag t.ex. på den "bergsås" som löper utmed bildens vänstra kant. Hoaglands teori om denna är att det skulle vara fråga om ruinerna av ett byggnadsverk i stil med Jordens sk. "Biosfär II". Oavsett denna förklaring så...om man tittar på "bergsåsens" nederdel så... ja visst... det ser faktiskt i mitt tycke ut som ett krossat äggskal där väggarna har brustit och rasat in. Alldeles till höger om åsen vid detta område kan man också se en hyggligt återgiven rektangulär yta! Klart spektakulärt är dock påståendet om ruiner av skyskrapor(!) i ett stort område till vänster om åsen. Jag måste erkänna att det skall till en mycket stor portion god vilja för att se detta, men vad vet man (det är ju naturligtvis så att om det skulle läggas fram bevis för att så bara en endaste bit av en vägg är tillverkad av "någon", så kanske inga förklaringar kan anses för vilda och orealistiska). Men vad som måste till!

för att komma närmare en lösning är utan tvekan ytterligare en bild, med

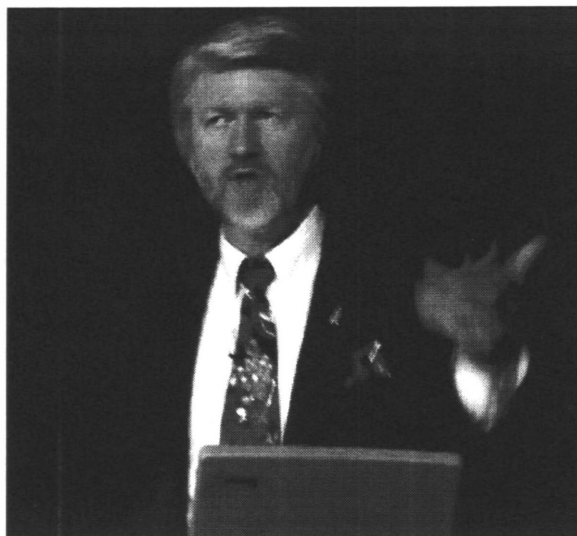
liknande eller bättre kvalitet, över samma område.

En annan bild som Hoagland anser tyder på formationer av artificiellt ursprung är en bild tagen på Månen av Ed Mitchell på sin kompis Alan Sheppard. I Sheppards visir syns något som ser ut som några reflexer. Hoagland hävdar att man förutom vanliga reflexer även ser en spegling av "någonting" som mer eller mindre tycks hänga "fritt" i luften. Kommentaren är att det också i det här fallet är näst intill omöjligt att avgöra vad som är vad utan stöd av flera bilder. Mitchell nekar också kategoriskt till att han skulle ha sett något ovanligt när han tog fotot på Sheppard.

Det här med att tolka vissa strukturer på Månen såsom byggnadsverk efter någon är naturligtvis mycket intressant i sig och jag tycker att det är klart förtjänstfullt att någon vill engagera sig på ett sådant sätt som Hoagland och andra har gjort. Men, och detta är viktigt, det är också av oerhörd vikt att analyser och slutsatser håller en nivå som står i paritet med ämnets så att säga viktighetsgrad. Ämnets viktighetsgrad anser jag i det här fallet vara mycket hög och därför anser jag att man måste ställa mycket höga krav på dom som går ut officiellt med bulletiner och slutsatser i detta. Mitt intryck är att Hoaglands slutsatser vad gäller Månen i stora stycken vilar på mycket lös grund och man frågar sig varför han väljer att handskas så vårdslöst med frågeställningar av denna kaliber.

Med allt det här i åtanke infann sig snart ett sk. behov av att få möta denne Hoagland "face to face" för att reda ut en och annan krokig tråd. Frågan var bara hur man skulle ordna detta...

Nu behövde jag inte vänta så länge.

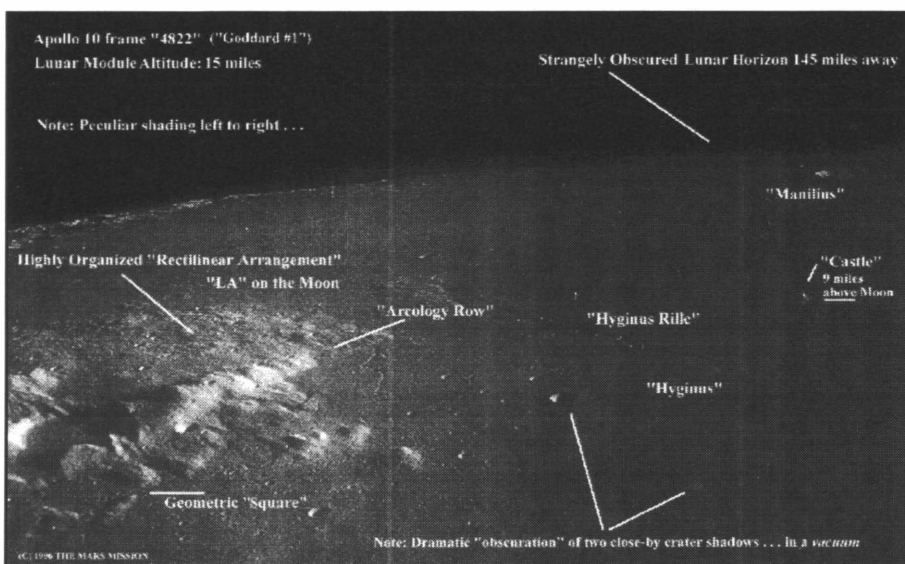
Richard C. Hoagland holding his lecture at Ange Association-house June 10, 1996.

Tidigare i sommar, närmare bestämt den 13 juni uppenbarade sig tillfället med stort "T". Richard Hoagland skulle göra ett besök i Sverige och jag och ett par till ur föreningen bestämde oss genast för att ta tillfället i akt. Orten han skulle besöka låg nu inte precis på gångavstånd utan ca. 80 mil(!) norrut och hette Ånge (men vad betyder sånt för en hängiven undersökare).

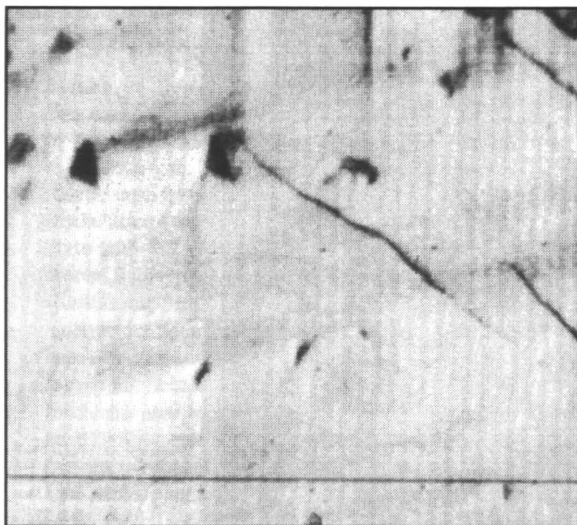
Vi skulle ju nu få ett sant tillfälle att räta ut en mängd frågetecken vad gäller hans många påståenden och slutsatser av diverse saker och framför allt då påståenden om monument på månen!

Sagt och gjort vi stuvade in oss i bil och anträdde färden norrut. Föredraget han skulle hålla var utsatt till torsdagen den 13:e kl 19, men vi valde att åka upp dagen innan för att slippa stressen (vilket var ett klart bra val eftersom resan tog omkring 12 timmar att avverka).

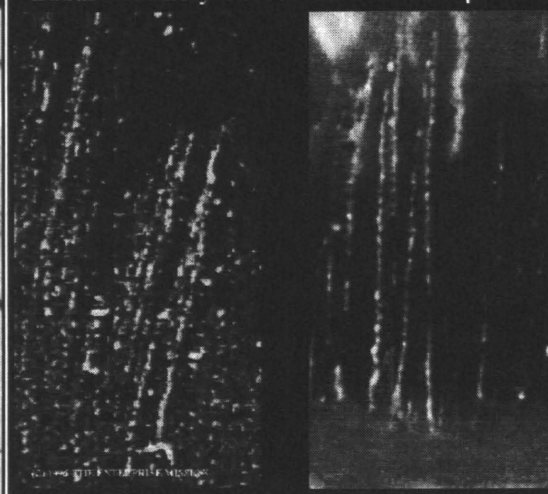
Vi hade innan vi åkte försökt få bokat tid för en mera privat sammankomst med Hoagland (han skulle vara i Ånge i en vecka hade vi fått veta), men denne sades ha ett så fullspäckat program att detta tyvärr inte gick att ordna.

Frame 4822

Lunar "anomaly"/terrestrial "ice" Comparison

(vänster) Det är inte bara Viking-sonden som tagit bilder av "avvikelser" på Mars. Denna bild av pyramider är taget av Mariner 9. (höger) Hoagland vill få oss att tro att dessa "strukturer" till höger på negativa är is. Till höger jordisk-is.

Kvällen före satt vi och gick i genom materialet och skrev ned frågor vi hade tänkt att ställa. Vi hade tidigare studerat dom flesta av dom bilder Hoagland refererade till och vi hade nu valt ut några som vi, lindrigt sagt, fann mycket tveksamma.

Tiden för föredraget infann sig och vi hade bänkat oss längs fram för att lättare kunna ställa frågor under föredraget. Hoagland anlände till slut och körde ett klart imponerande föredrag (i alla fall ur föredragsteknisk synvinkel) där han mixade diabilder video och datalagrade bilder.

Föredraget innehöll egentligen inget direkt nytt för oss som hade fått tillfälle att gå i genom tillgängligt material sedan tidigare, och dom bilder som var nya (och som hade gett eko om sig från ett liknande föredrag i England veckan före) var dom utan tvekan svagaste och mest tveksamma som vi sett hittills. Bl.a. visades en film tagen från månen av en astronaut och visande en uppgående moder jord. Grejen skulle vara att jordklotets rundade periferi inte var rund utan något kantig och "deformerad".

Detta i sin tur skulle enligt Hoagland tyda på att det i månens horisont skulle finnas några slags byggnadsverk som avtecknade sig som en siluett mot den uppgående jorden!

Problemet var bara att deformationen så att säga följde med upp när jorden sakta steg upp ovanför horisonten. Min egen bedömning är att det var linjeupplösningen i videofilmen som utgjorde den trappstegsformade deformationen i periferilinjén, men för att veta säkert måste man ha tillgång till originalfilmen.

Ett annat bevis för stora konstruktioner på Månen skulle vara en bild där man kan se ett slags rutnät över bilden. Bilden var den tidigare nämnda 4822 (den med dom hängande bitarna och mystiska skuggningen), och Hoagland menar att det egentligen är en annan bild, tagen några ögonblick efter. Rutnätet skulle här föreställa en gigantisk kubliknande glas-konstruktion (!) som sonden råkade passera förbi. För mig liknade det mera ett mönster som tillkommit p.g.a. någon form av hantering vid kopieringen av bilden.

Liknande invändningar finns på

många av dom tidigare bilder Hoagland refererar till och skulle våra invändningar visa sig riktiga, delvis eller i sin helhet, så tycker jag själv att detta skulle vara mycket tråkigt, men framför allt onödigt, ef-

tersom det enligt min egen uppfattning faktiskt tycks finnas bilder på månen som verkligen är, så att säga, "knepig".

Alltnog såsom allting har ett slut så kom även detta föredrag till sitt slut och det var nu tänkt att avsluta det hela med en allmän frågestund.

Frågestunden hade dock bara hunnit börja när inbrottslarmet började tjuta...ridå.

Men... det kanske var tur för oss. Nu blev det nämligen så att föredraget avbröts och vi fick därmed tillfälle att

gå fram till Hoagland, presentera oss, och diskutera dessa saker. Detta resulterade i sin tur i att vi blev inbjudna till en diskussion på Ångströmsgården dagen därpå.

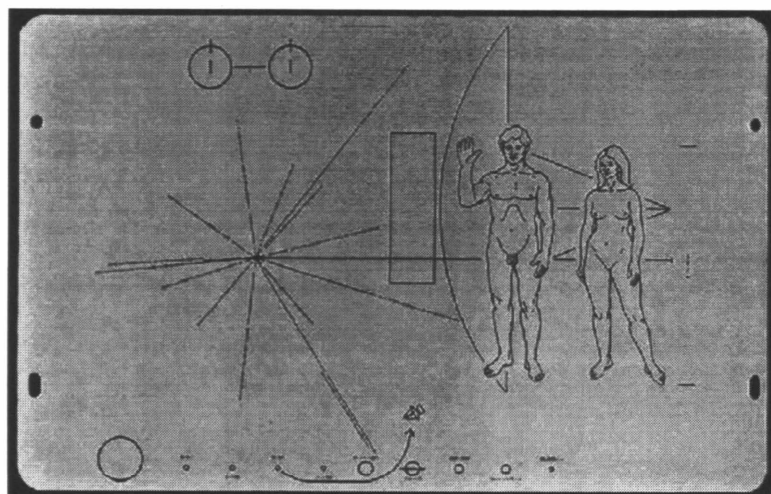
Vi kom dit fulla av förväntningar, men framförallt fulla av invändningar mot en del påståenden och slutsatser Hoagland har framfört genom åren. Av detta blev det nu tyvärr inte mycket, i stället blev det en tre timmar lång föredragning från Hoaglands sida om allt från kall fusion till mystiska elektromagnetiska signalkällor i Saturnus ringar, i och för sig mycket underhållande. Tiden rann dock iväg och plötsligt fick vi veta att avgångstiden för planet hastigt närmade sig och att vi hastigt skulle få bryta upp. Utan att egentligen ha lyckats ställa någon av dom många frågor vi hade förberett fick vi tacka för oss och börja rulla hemåt igen (men vi lyckades i alla fall få hans emailadress).

Det allmänna problemet med hans bilder på månen är att dom eventuella anomalier som finns, måste verifieras med fler än en bild (så som det i princip undantagslöst är nu verifieras varje anomaly med bara en enda bild) på varje avvikande struktur.

Innan detta villkoret är uppfyllt blir bilderna på sin höjd roliga naturliga formationer eller tråkiga fotofel. Hoagland svarar på fråga att han är medveten om detta och målsättningen är att få fram (i den mån det finns) fler bilder på dessa områden.

Det bestående intrycket efter mötet är att han tycks vara utrustad med en mycket stor portion iderikedom och fantasi, men att han samtidigt tycks ha oerhört lätt för att låta just denna fantasi och iderikedom få ta formen av verklighet.

PS.Bilder är beställda av NASA, men hann tyvärr inte undersökas innan pressläggningen. Vi återkomma med analyser och kommentarer av dessa bilder i följande nummer.

Hoagland var en av dom ledande konstruktörerna till denna beskrivning av människan och vart vi finns i vårt solsystem.

Phobos

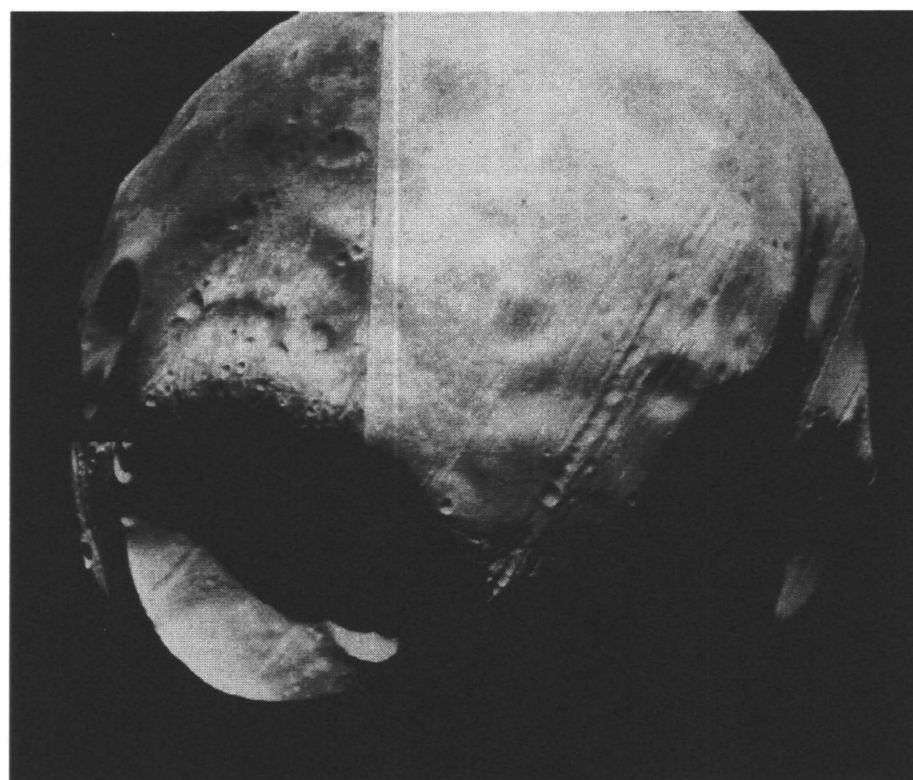
Ett av vårt solsystems mysterier

Phobos som är en av Mars två månar har länge kringgärdats av olika rykten där till och med en så namnkunnig person som Carl Sagan en gång hävdade att den kunde vara artificiell!!! Vi skall här titta lite närmare på denna udda himlakropp.

Av

Anders Persson

Månen upptäcktes 1877 av en astronom vid namn Ahsaph Hall, men med en diameter av endast 27km på sitt tjockaste ställe, är asteroid, en kanske mer passande beteckning av himlakroppen. Omloppstiden är 8 timmar och den vänder, precis som vår måne, hela tiden samma sida mot Mars. Phobos yta antas till stora delar bestå av sten med en kohaltig sammansättning, men också med inslag av is (detta för att förklara Phobos låga densitet). Den allmänna me-

ningen bland astronomer lär vara att Phobos en gång i tiden skall ha blivit infångad av Mars gravitation. En av Phobos udda egenskaper skall vara att massan tycks vara betydligt mindre än man kan förvänta sig. Man har kommit fram till detta genom att mäta hastighetsavvikelser i Phobos eliptiska bana. Slutsatsen skulle då vara att Phobos på något sätt skulle vara ihålig! Detta borde ju tyda mät eller

beräkningsfel, för hur kan en himlakropp vara ihålig? Om man tittar på bilder av Phobos så slås man av den groteska kratern som dominerar ena halvan av månen. Men det man slås av närmast är dom "ränder" som tycks utgå från den stora kratern och löpa parallellt längs större delen av kroppen ungefär som ränderna på en melon. Förklaringen till ränderna skall vara sprickor som uppstod till

följd av den kollision som var ansvarig för den stora kraterns uppkomst. Frågan är: Är det sprickor? Om inte, hur har dom då uppstått? Blir sprickor, som följer på ett sådant inslag, så parallella som dessa? Följer inte sprickor naturliga försvagningslinjer i massan? Borde inte sprickorna också vara som störst närmast kratern?

Pärlband

Om man tittar på småkratrar som ligger i dessa "sprickor" får man ett intryck av att kratrarna har skapats samtidigt med ränderna. Detta eftersom dessa småkratrar tycks vara formerade som "pärlband" i dessa ränder.

Om man tittar vidare på dessa småkratrar (både i och utanför dessa ränder) och iakttar skuggningen så ser man att påfallande många har ena halvan skuggad trots att ljuset borde falla mer eller mindre rakt uppifrån. Slutsatsen av detta är att kratern är

osymetrisk i sin uppbyggnad, vilket i så fall skulle tyda på att inslaget skulle ha skett från sidan!

Lägger man ihop alla dessa saker så har åtminstone jag svårt för att undgå misstanken om att ränderna inte representerar sprickor, utan är just vad dom

vid ett hastigt påseende ser ut att vara, nämligen just ränder!

Varför jag hänger upp mig på denna trivialitet är följande fråga: Vad är i så fall orsaken till detta ensidiga regn av meteoriter från i stort sett en enda riktning?

En enstaka skur av meteoriter som for förbi? Problemet är i så fall att detta borde synas på fler himlakroppar i stil med Phobos. Frågan är: Gör det det?

En egendomlig sak är att om man tittar på randen av den stora kratern så ser man att ett antal av dessa sk. ränder tycks löpa över kraterkanten. Detta skulle i och för sig kunna tala för just sprickor som förklaring, men

om inte? Om det i stället är fråga om fåror efter meteoritinslag så innebär ju detta att fårorna måste ha funnits innan den stora kratern kom till. Frågan är: Hur har dessa fåror som löper över kraterkanten kunnat "överleva" när den stora kratern bildades? Borde inte dessa ha sköljts över och försvunnit? Samma fråga uppstår faktiskt också om man antar att ränderna ändå är sprickor.

Spekulationer

Vi har nu kommit in på avdelningen spekulationer.

Naturligtvis är spekulationen dramatisk, men vad hade ni väntat er?

Förklaringen till att ränderna har överlevt ett stycke ner i den stora kratern skulle enligt mitt förmenande kunna vara att Phobos är just ihålig! Ett inslag skulle då medföra att kratern så att säga vek sig inåt som en sekundärreaktion efter att primärkratern bildats. Sprickor skulle naturligtvis heller inte uppstå om kroppen var ihålig.

Hur är det då med dessa ränder eller fåror, varför går randningen i stort sett uteslutande bara åt ett håll?

En förklaring (förutom detta med enstaka meteoritskur) till detta skulle kunna vara att

Phobos har färdats en längre sträcka med hög hastighet i förhållande till allt annat omkring den!

Antalet inslag skulle då bli betydande men framförallt så skulle inslagen komma från i stort sett en enda riktning. Pärlbanden av småkratrar i dessa fåror skulle kunna ha sin orsak i att meteoriten så att säga har wobblat sig fram över ytan.

Interstellära rymdfärder

Vi skall nu tillfälligt byta ämne och tala om ett problem vid långa färder i rymden, framför

allt då färder till andra solsystem. Ett av huvudproblemen är den stora risk för kollisioner som uppstår vid en sådan resa. Ett sätt att lösa detta skulle kunna ske genom att skjuta sönder annalkande hinder med hjälp av t.ex. stora laserkanoner eller liknande, en annan och betydligt

enklare metod är att sätta en mycket stor massa i fronten på ett sådan färd. Massan görs sedan med fördel ihålig för att öka dess förmåga att ta upp stötar genom deformation. Framdrivning och utrymmen för besättning kan antingen förläggas inne i denna kropp eller skiljas åt så att besättningen finns i en friliggande enhet strax bakom och i skydd av denna.

Phobos, ett rymdskepp?

Den dramatiska frågan efter detta blir då: Har Phobos varit en sådan skyddskropp? Har någon i det förflutna tagit sig hit med hjälp av ett sådant skydd? Har detta ett direkt

samband med dom ruin-liknande strukturer som hävdas finnas på Mars? Om detta kan man givetvis bara spekulera. En poäng i sammanhanget är dock att dom två sonder som ryssarna sände iväg 1988 enligt uppgift hade som uppdrag att landa på just Phobos! Hur det gick vet vi(?). En av sonde-

na förlorades på vägen och för den andra bröts kontakten när den var på väg in mot Phobos. Det intrikata är att det sista fotot som togs från denna sond var en bild på Phobos där man ser en vit linje utgå från Phobos ena sida. Var det bara otur orsakad av tekniska problem, inslag av en eller an-

nan meteorit eller var orsaken en helt annan!!? Om ett år kanske vi vet. Då har förhoppningsvis tre sonder varit där och tagit dom avgörande bilderna på Mars-formationerna, detta givetvis under förutsättning att dom "får" detta!

Observationer under sommaren

Plats: Lövgärdet

Datum: 4 aug.

Tid: 01.45

Ensam vittne såg formation av ett dussin "trepunktsobjekt" som i hög hastighet rörde sig över himlen. Plötsligt gick det om en våg genom formationen som sedan tonade ut och försvann. Observationstid: 10-15 sekunder.

Plats: Hisings Kärra

Datum: 18 sep.

Tid: 22.00

Ensam vittne skulle titta efter Karlavagnen, fick då syn på tre ljuspunkter formerade i triangel. Ljuspunkterna rörde sig i riktning söder med mycket hög hastighet. Plötsligt "lämnade" dom två bakre ljuspunkterna sin position och gick "isär". Samtidigt som detta hände ökade alla tre ljuspunkterna sin hastighet, dom två ljuspunkterna återtog nu sin ursprungliga position och ljuspunkterna bleknade snabbt bort. Allt var över på några sekunder.

**NÄSTA NUMMER
UTE I MITTEN AV NOVEMBER
med innehåll som...**

USSR UFO HISTORIA Del 2

Långläsning om UFO historiens utveckling år 919-1996

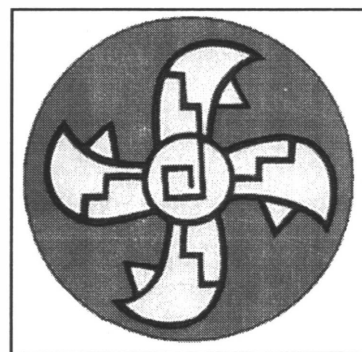
UFO KRASH I GREKLAND

Fyra kvinnor blir vittne till ett krashande UFO
på Grekland där militären "rensar upp".

MAJESTIC 12

Stanton T. Friedman svarar UFO VÄST

SCHWABENLAND 211

Finns det någon sanning i ryktena om Nazi-tysklands UFO-bas på antarktis?

BLI MEDLEM I UFO-VÄST

OCH FÅ NÄRKONTAKT DIREKT I BREVLÅDAN!!!